

Bilag til bet. o. lov. vedr. avancestop m. m.

kan som følge af de særlige procedureregler herfor variere fra selskab til selskab, men sker dog ofte tidsmæssigt tæt op ad selskabernes ordinære generalforsamlinger (jfr. aktieselskabslovens § 177, stk. 2, sidste punktum).

Da honorarer til medlemmer af bestyrelser m. v. i praksis anses som et vederlag for ansvar for et selskabs ledelse i en ikke ganske nøje afgrænset periode og derfor ofte ikke fastsættes efter antal måneder eller andre korte perioder, er det foreningens opfattelse, at handelsministeriets snævre periodiseringsfortolkning for det første ikke er rimelig og for det andet er forbundet med helt praktiske vanskeligheder for alle implicerede parter, ligesom det efter foreningens opfattelse er tvivlsomt, om lovteksten giver hjemmel hertil.

Imod den snævre periodisering taler også den kendsgerning, at loven af 11. marts 1975 havde virkning for regnskabsår, hvor ordinære generalforsamling afholdtes efter den 7. marts 1975. At en snævre periodiseringsfortolkning med tilbagevirkende kraft ikke er rimelig i de tilfælde, hvor udbetaling af vederlag for det pågældende regnskabsår er sket måske lang tid før lovforslagets fremsættelse synes da også erkendt i handelsministeriet, jvf. kontorchef Frede Christensens artikel i »Revision og Regnskabsvæsen« nr. 6, 1975, hvorfra kan citeres:

»I disse tilfælde, hvor udbetalingen af vederlaget på udbetalingstidspunktet var fuldt lovlig, må det antages, at de for udbetalingen ansvarlige ikke kan tilpligtes at indbetale det efter loven for meget udbetalte beløb.«

Det kan yderligere forudses, at en fortsat snævre periodiseringsfortolkning vil give anledning til endnu flere misforståelser og deraf følgende merarbejde for alle implicerede parter og endnu flere ikke rimelige resultater, såfremt de i lovforslag nr. 165 foreslåede ændrin-

ger bliver vedtaget. Den foreslåede nye bestemmelse i § 3, stk. 2 om, at det vil være tilladt at anvende *indtil 5.000 kr.* til hvert medlem af de nævnte organer, og den nye bestemmelse i § 4, stk. 3, 2. punktum, om, at det vil være tilladt at anvende *et beløb af indtil samme størrelse* som det beløb, der har været tillagt en forgænger, vil normalt blive opfattet som tilfaldelse til at anvende *et konkret beløb*. Såfremt ministeriet og dermed Aktieselskabs-Registeret imidlertid fortsat vil praktisere en snæver periodisering, som *ikke* fremgår af loven, vil det uvægerligt give anledning til endnu flere divergencer, som vil forekomme unødigt arbejdsbelastende og føre til irritation for selskaber og bestyrelsesmedlemmer, som har handlet i god tro.

Idet det skal understreges, at foreningens henvendelse *ikke* skyldes ønsker om at muliggøre forøgede vederlagsbeløb, men *alene* har til formål at undgå tvivl om lovens forståelse og dermed en lang række i realiteten ubetydelige men dog tidskrævende sagsbehandlinger, skal foreningen anmode om, at folketingsudvalget overvejer:

- 1) enten at klargøre lovens tekst på dette punkt
- eller 2) at tilkendegive, hvorvidt en snævre periodisering er tilsigtet med denne lov.

Det kan sluttelig tilføjes, at foreningen ved samtaler og møder med handelsministeriet og Aktieselskabs-Registeret har drøftet en mere hensigtsmæssig praksis omkring dette problem. Det er foreningens opfattelse, at der i realiteten er opnået enighed om en fremgangsmåde, som *dels* vil være mindre arbejdskrævende for Aktieselskabs-Registeret, og *dels* vil kunne anses for mere rimelig, set fra selskabernes side, idet man vil opnå, at *alene væsentlige* forhold vil give anledning til krav om tilbagebetaling m.v.

P. f. v.

Preben Juul Kjær

formand.

Til folketingets erhvervsudvalg.